

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΗΜΙΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΝΓΚΤΟΝ

Ο μικρός δήμιος Μιχαήλ Κάλλας

στες Ιστορίες του. Μιά απ' αυτές λοιπόν εινε κι η υπόθεσις, την όποια θα σάς διηγηθούμε πιο κάτω. Συνέθη στην Βάσινγκτον, "Εφτασε μάλιστα μέχρι τού σημείου να γίνη το θέμα μιας διαλέξεως του καθηγητού Σόρυ Μπάλλινγ. ο όποιος καταφέρθη σκληρά έναντιον μερικάν φιλόσοφων γονέων 'Ιδού πως ακριβώς έχει η υπόθεσις της Βάσινγκτον:

Ο μίστερ Τζώρτζ Κάλλας, εινε σήμερα ο βασιλεύς των μεταφορών. Πάνω από πέντε χιλιάδες αυτοκινήτα του κυκλοφορούν στις λεωφόρους της Βάσινγκτον. "Έχει ένα μεγαλοπρεπές μέγαρο στην 10η Λεωφόρο και μέχρι πρό δύο χρόνων ήταν τότε άπελευθίτο από την δεύτερη γυναικά του, την κόρη της από τον πρώτο της γάμο και τού μικρού γιου του Μίκαελ, ο όποιος ήταν κι ο μοναδικός κληρονόμος του. Ο βασιλεύς των μεταφορών άγαπούσε τόν Μίκαελ τόσο πολύ, ώστε έκανε δτι τού ζητούσε. Θά μπορούσε να πη κανεις ότι αυτός ο μικρός διηύθυνε τις επιχειρήσεις τού πατέρα του. "Ολ' οι υπάλληλοι τόν περιποιούντο και τόν φοβόντουσαν, "Αρκοίσε να πη στόν μίστερ Κάλλας ότι ο άλφα ή ο βήτα έργάτης του δέν τόν είχε χαιρετήση ή δέν είχε συμφορωθή με τις ιδιοτροπιές του, για να πληρώση αυτός ο άνθρωπος πολύ ακριβά τό... επιπόλαιο φερόμιο του. Ο Μίκαελ Κάλλας ήταν ένα όυτερικό και κακομαθημένο πλουσιόπαιδο, "Ακόμη και στή μητέρα του και την κόρη της Βιρτζίνιας φερόνταν σάν χαίνι. Τις έβριζε, τις χτυπούσε και τις άπειλούσε ότι θά πη τού πατέρα του να της διώξει από τού σπιτί. Μάταια ή άδελφή του, καταδικώντασ τού μίσησ της, προσπαθούσε να τόν καλοπιάση.

—Δέν σ' άκούω, της έλεγε, δτι κι'άν μου πής. Δέν είσαι πραγματική άδελφή μου. Νά πας να βρής τόν πατέρα σου. Δέν έχεις καμιά θέσι έδω μέσα.

Η Βιρτζίνια άναγκάσθηκε τότε να πασιονοηθή στόν μίστερ Κάλλας. Τού έξιπτόρησε τά μαρτύρια που όψεφερε από τόν αδελφ της και τόν παραάλεσε να τόν υποστήση να της μιλήη τουλάχιστον με περισσότερο σεβασμό, άφου ήταν μεγαλειότερη του.

Ο βασιλεύς των μεταφορών όμως θυώωσε μαζί της και της άπάντησε με τόνο άπειλητικό:

—Πρόσεξε, Βιρτζίνια, να μη στενοχωρής τόν Μίκαελ. Για μένα αυτό τού παιδί εινε τού πιο πολύτιμο πράγμα τού κόσμου. Εινε ο κληρονόμος τού άνιματός μου, και της περιουσίας μου. Σεβάσου κι' έσύ, όπως οι υπάλληλοί μου, τις ιδιοτροπιές του. "Άλλωστε είν' άκούμη τόσο μικρός και τόσο άξιαγάπητος! Θά δης ότι μια μέρα θά γίνη καλός. Δέν θέλω λοιπόν ν' άκούσω πειρά κανένα παράσπονό σου. "Έπειτα πολύ φαίνεται ότι δέν έχεις και τόσα πολλά δικαιώματα επάνω του. Κούταξε καλύτερα να βρής έναν έργατικό νέο για να παντρευτής. "Έτσι θά ή-

Η παράδεξη Ιστορία τού «βασιλεύς των μεταφορών». Η έγκληματικές ιδιοτροπιές τού Μίκαελ Κάλλας. Τά μαρτύρια της άτυχης άδελφής του. Τό σατανικό σχέδιο της άμορφης Βιρτζίνιας. Πώς πέθανε ο μικρός έγκληματίας της Βάσινγκτον. Η συνταραχτική δίκη της οικογενειας τού Τζώρτζ Κάλλας.

Οι Αμερικανοί άρχισαν ν' άπασχολούν σοβαρά τούς ψυχιάτρους. Πρώτη φορά στήν παγκόσμιο Ιστορία παρουσιάζεται τού φαινόμενο ενός λαού, πού, ενώ σημειώνει καταπληκτικές προόδους στις τέχνες και στις επιστήμες, έξακολουθεί ώστόσο να κάνη τούς πιο άπίθανους έξώφρενισμούς και να κινή τού ενδιαφέρον όλου τού κόσμου με τις άφάντα-

συχάσης από τόν Μίκαελ και θά πάμνη να τόν ένοχλήσ με τις παρατηρήσεις σου. Είμαστε σύμφωνοι; Νά μη σ' άκούσω λοιπόν άλλη φορά να μωλώνεις μαζί του. Θ' άναγκαστώ να σε κλείσω στο διαμέρισμά σου.

Κι ο μίστερ Κάλλας, χωρίς να δώση καμμία σημασία στα δάκρυα της Βιρτζίνιας και στις παρακλήσεις της, φώναξε τού γιού του και τού έπτε:

—Μίκαελ, ή Βιρτζίνια θέλει να σου ζητήση συγγνώμη, γιατί σου μίλησε άσχημα. "Έτσι δέν εινε, Βιρτζίνια;...

"Εκείνη κούνησε καταφατικά τού κεφάλι της, ενώ μια θανάσιμη ώργρότης διεγράφετο στο πρόσωπό της. Ο Μίκαελ όμως άρχισε να γελάη κι' αντί να τή φιλήση, τή δάγκωσε στο μάγουλο. "Έπειτα έφυγε ίκανοποιημένος, ενώ ο πατέρας του προσπαθούσε να σπαταλήση τού αίμα πού έτρεχε στο πρόσωπο της Βιρτζίνιας.

Αυτή όστόσο ή σκηνή, έκρινε όριστικά την τύχη του. Η Βιρτζίνια έπέφευγε να τόν έκδικηθή. "Έπρεπε να τελειώση μια και καλή μ' αυτό τού μικρού διάβολο, πού βασίλευε έλο τόν κόσμο. Και κατέυτρωσε τού έγκληματικό σχέδιο της. Από την άλλη μέρα κούλησε άρχισε παραδόξως να υποτάσσεται σ' όλες τις ιδιοτροπιές του. Ο Μίκαελ, ένθουσιασμένος γι' αυτή τή νίκη του, έγινε ο βασιανιστής της άτυχης άδελφής του. Πήγαινε κάθε πρωί στο δωμάτιό της και της τραβούσε με ένουμο, τά μαυλιό για να τή πηλήση, τις κάρφινες στα πόδια καρφιστές και της έβριχνε κινιού στο φαγητό. "Αλλ' ακόμη και τή νύχτα δέν την άφινε τά ήσυχάση. "Εκρούσε στα σεντόνια τού κρεββατιού σαδύρες πού έπιανε από τόν κήπο τού μεγάρου και μια μέρα την έκανε να τρελλαθή από τού φόβου της μ' ένα τεράστιο φεδι, πού τού είχε προμηθεύσει ένας υπηρέτης. Ο Μίκαελ τόν διάταξε να τού κρύψη στο δωμάτιό της. "Όταν δέ εκείνη πήγε για ν' αλλάξη τουαλέττα και τού εινε, άρχισε να φωνάζη άπεληπισμένα βοήθεια προς μεγάλην ευχαρίστηση τού Μίκαελ πού διασκεδάσε με τόν τρόπο της. Η άμορφη Βιρτζίνια μ' αυτά τά μαρτύρια είχ' άδυνατίζει κι' είχε χάσει τού χρώμα της. Κανεις ώστόσο δέν είχε μαντεψίε τού σχέδιο της. "Ηθελε να κερδήση την έμπιστοσύνη τού δήμιου της. Και πράγματι, ύστερ' από λίγο, κατώρθωσε να τού πετύχη. Ο Μίκαελ δέν έφευγε πειρά από κοντά της. Μια νύχτα όστόσο, πού είχαν μείνει μόνοι στο σπιτί, ο μικρός έγκληματίας κυριεύθηκε από μια νευρική κρίση κι' έσπασε συγκοπή της καρδιάς. "Όταν γύρισαν στο μέγαρο οι γονείς του, βρήκαν την Βιρτζίνια λιπόθυμη μέσα σε μια λίμνη αίματος και τόν δήμιό της νεκρό καταγής. "Ένας άγριος μορφοσμός έσπασε είχε παραμορφώσει τά παιδικά χαρακτηριστικά του κι' έσφιγγε άκόμη στο χέρι του ένα σουβιά. Ο μίστερ Κάλλας δέν άργησε να μαντεψίε τι είχε γίνεη κατά την άπουσία του. Ο Μίκαελ προστάθηκε φαίνεται να διασκεδάση, κεντρίζοντας τή Βιρτζίνια με τή μύτη τού σουβιά. Τό αίμα τόν έξηρήθισε κι' αυτό τού προκάλεσε τή νευρική κρίση, από την όποια και πέθανε. Τού λάθος φυσικά, κατά τή γνώμη τού Κάλλας, ήταν της Βιρτζίνιας. Για να τή τιωρήση, την έκλεισε στο διαμέρισμά της και την υπέβαλε στο μαρτύριο της πείνας. Μια φορά κάθε τρείς μέρες, ένας υπηρέτης της έφερνε ένα κομμάτι ξερο ψωμί. Αυτή ήταν ή τροφή της. "Όσο για τή μητέρα της, τρομοκρατημένη από τις άπειλές τού «βασιλεύς των μεταφορών», προσπαθούσε να βρη ένα τρόπο για να γλυτώση τή Βιρτζίνια από τά μαρτύρια. Δέν τολμούσε ώστόσο να ζητήση τή βοήθεια της άστυνομίας, γιατί ο μίστερ Κάλλας την άπειλούσε ότι θά εήλωνε στούς άστυνομικούς ότι ή Βιρτζίνια είχε σκοτώσει τού γιού του! Ο παράδοχος "Αμερικανός όμως ήταν άπαρηγόρητος για τού θάνατο τού Μίκαελ. "Έβουσε ν' ένα φίλο του γιατρό πέντε χιλιάδες δολλάρια για να

Η μητέρα και ή αδελφή τού Μιχαήλ Κάλλας.

του βαλασμάση την καρδιά του γιου του και κατόπιν την τοποθέτησε μέσα σ' ένα χρυσό βάζο πάνω στο γραφείο του. Κάθε μέρα έβρισκε άπυρες δολοκλήρες κλειδωμένους και ουζήτους μ' αυτήν. "Ο «βασιλεύς των μεταφορών» είχε γίνει νευρασθενής. Άρχισε να παραμελή τις επιχειρήσεις του, να βασανίζει τους υπαλλήλους του και να δέρνει την άτυχη γυναίκα του. Αυτή ή μαρτυρική ζωή διήρκεσε ένα μήνα. Μία μέρα τέλος ή «μίσησ» Κάλλας, τρελλή από την αγανάκτησή της και μη μπορώντας να βλέπει την κόρη της να πεθαίνει σιγά-σιγά από την άπυτία, μπήκε στο γραφείο του ουζόγυου της την ώρα που αυτός έλειπε, πήρε από το χρυσό δοχείο την καρδιά του Μίκαελ και την πέταξε στους κυνηγητικούς σκύλους του Κάλλας. "Επειτα κάλεσε τον άστυνόμο Ούλλιαμ Ντάουσαν και τον ζήτησε την προστασία του.

-Είν' αφάνταστα, του είπε, τα μαρτύρια που υποφέρουμε από το αίσχυνό μου. Σας παρακαλώ, να μας προστατεύσετε.

Οι άστυνομικοί, αφού άπελευθέρωσαν την Βιρτζίνια, αναγκάσθηκαν να ουλλάθουν αυτόν τον παράξενο «βασιλέα» και να τον προφυλακίσουν. Μά ο μίσηρ Κάλλας κατηγορήσε την κόρη του ως δολοφόνο του γιου του και κατώρθωσε ν' αποδείξει με το φίλο του γιατρό ότι ο Μίκαελ είχε πεθάνει από τον τρόπο που του είχε προεξηγήσει ή Βιρτζίνια. Έπίσης κατηγορήσε και τη γυναίκα του ότι του είχε κλέψει την βαλασμάσην καρδιά του γιου του.

Αυτή ή πολύκροτη υπόθεση άναστάτωσε, καθώς καταλαβαίνετε, όχι μόνο τη Βάσιλκτον, αλλά κι όλη την Άμερική. Τη μέρα της δίκες του Κάλλας, το Κακουρυδικείο ήταν άσφυκτικός γεμάτο από τον κόσμο. Άπ' όλες δέ τις πολιτείες της Άμερικής είχαν πάει ειδικοί άπεσταλλμένοι των ήφημερίδων, για να κρατήσουν ένημερους τους αναγνώστες τους. "Η έκδικασία αυτής της υπόθεσης διήρκεσε μία δολοκλήρη ήβδομάδα και άπεκάλυψε όλα όσα σας άναφέραμε που πάνω. Συγχρόνως όμως διέφωτισε και το θάνατο του μικρού έγκληματίου. "Ο Μίκαελ, καθώς άμολόγησε ή Βιρτζίνια, πέθανε από τη λύσσα του, γιατί δέν τον άφηνε να τη σκοτώσει!

Οι ένοργοι του Κακουρυδικείου τά είχαν χάσει από την κατάπληξη τους. Πρώτη φορά παρουσιαζόταν μία τέτοια ύποθεση. Πρώτη φορά έβλεπαν έναν πατέρα να είναι τόσο τυφλωμένος από την αγάπη του παιδιού του, ώστε να του συγχωρή και τα τρομερότερα έγκλήματά. Άναγκάσθηκαν να ζητήσουν τη γνώμη των ψυχιάτρων και των φρενολόγων. "Αλλά δλ' οι γιατροί βρήκαν υγιέστατο τον μίσηρ Κάλλας. Το δικαστήριο λοιπόν κατέδικασε τον «βασιλέα των μεταφορών» σε δέκα χρόνια εirikή, γιατί είχε κάνει με την υπερβολική αγάπη του τον Μίκαελ έναν έγκληματία. "Επίσης και γιατί είχε βασανίσει τόσο σκληρά τη σύζυγό του και την κόρη της.

-"Η καταδίκη του Τζάρτζ Κάλλας, δήλωσε ο πρόεδρος του Κακουρυδικείου, πρέπει να είναι προειδοποίησης προς όλους τους Άμερικανούς, που άγαπούν υπερβολικά τα παιδιά τους. "Η Άμερική θέλει καλούς κι ένάρτους πολίτες. Κι' ένα παιδί δέν γίνεται ποτέ καλός άνθρωπος, όταν του ίκανοποιούν όλες τις ίδιότητες του. Το άσθημα του καλού και του κακού είναι έξ ίσου άνεπτυγμένα στο παιδί, το όποιο δέν μπορεί να τα ξεχωρίσει, παρά μόνο με τις υποδείξεις των γονέων του. "Εκείνοι λοιπόν φταίνε, άν τά κακομαθημένα παιδιά τους γίνονται στυγεροί έγκληματία, γι' αυτό ο νόμος πρέπει να τους τιμωρή παραδειγματικά.

"Εται ο «βασιλεύς των μεταφορών» κλείσθηκε στα κάτεργα. "Όσο για τη σύζυγό του, ζήτησε και πήρε διαζύγιο από τον μίσηρ Κάλλας και σήμερα βρίσκεται σ' ένα προάστειο της Νέας Υόρκης κι' έχει άρπαιωθεί στην πεισιποία της άτυχης κόρης της, που ύπέφερε τόσα μαρτύρια από τον έγκληματικό άδελφό της.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΚΡΟΝ ΑΣΤΟΝ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΟΣ

(Άντι παρασήμε μιά...πειτυγία)

"Επ' ευκαιρία των γάμων της Μαρίνας, ή Άγγλική ήφημερίδες άναγράφουν το παρακάτω άνεκδοτο, που άποτελεί ίσως την πιο χιτυπητή απόδειξη έτοιμότητας ανέμιατος εκ μέρους διασημώτου διπλωμάτου.

"Όταν ή βασίλισσα της Άγγλιας Βικτωρία άραβάνισσε την κόρη της με τον πρίγκιπα της Πρωσίας, άπέμεινε, χάριν τιμής και ένδοιας, στον μνηστήρα το άνάτατο Άγγλικό παράσημο της «Περικνημίδος», κι' ώρισε τον λόρδο Κλάυδ να το παραλάβη και να άναχωρήσει με έκτακτο άποστολή στο Βερολίνο για την έπίσημη επίδοσή του.

Πραγματικά, μόλις έλαβε το έγγραφο του τιμητικού διορισμού του, ο λόρδος Κλάυδ, πήγε άμέσως στα Άνάκτορα του Ουίνδσορ, για να παραλάβη άπ' τα χέρια της βασίλισσής το παράσημο με τα σχετικά έξασηματά του.

-Εξαγιστώ, μιλώρδε, για την προημια σας, του εστε τότε με άβροπία η βασίλισσα Βικτωρία, μά επειδή ώρισμένη κορηματία του παρασήμε δέν είνε έτοιμα άκούη, μαρφέτε ν' άποσφηχίτε... Μόλις έτοιμασθούν θα σας τα στείλω στο μεγάλο σας, και τότε άναχωρείτε με τη λοιπή ακολουθία σας για το Βερολίνο.

"Ο λόρδος Κλάυδ φίλησε εύλαβικά το χέρι της βασίλισσής, κι' άποσφηχίτε.

Σε τρεις-τέσπερες ήμέρες, βασιλικό άπεσταλλμένος άπ' τα άνάκτορα του Ουίνδσορ έκόμισε στο Λονδίνο και στο μεγάλο του λόρδου, ένα κομμάτι κλωστούια σφραγισμένο με τη βασιλική σφραγίδα. "Ήσαν τα διάσημα του παρασήμε.

Με στρατιωτική άκριθεία, ο λόρδος, κάλεσε την ακολουθία του, και με το όρισμένο ιδιαίτερο πολεμικό πλοίο, άναχωρήσε για την Πρωσία. Φθάνοντας στο Βερολίνο, ζήτησε έπίσημη παρουσίαση στον βασιλικό μνηστήρα, κι' άπ' τα Άνάκτορα του ώρισαν άμέσως ήμέρα και ώρα παρουσίασος.

Πραγματικός, μισή ώρα από της ώρισμένης για την παρουσίαση στιγμή, άμάξια άνακοινούα πήγαν να παραλάβουν τον λόρδο με την ακολουθία του, σύμφωνα με την άλική έθιμοτυπία. Ντυμένοι δλο με την έπίσημη στολή τους, περίμεναν την εμφάνιση του λόρδου για να ξεκινήσουν.

"Εκίνοι έτοιμοι πιά, άποσφραμίσε στο ιδιαίτερο διαμύτιο του το μικρό κίβωτιο — έχοντας άποσθησίσει ήδη τη λαγύλορη πανηγύρη προσάσθησι της παρασημοφορίας — για να βγάλη από χει το παράσημο και να το τοποθετήση στον σχετικό χρυσό δίσκο, έπάνω στον όποιο θα το παρουσίασε. Μά κρυφί άνωσ φρεβή του ξέφυγε τότε κι' ο διστυχος λόρδος κινέρισε σαν νεκρός:

"Αντι για παράσημο, βρισκόταν στο κίβωτιο μία νοστιμώτατη και ροδοφυμένη ποτιγία από Κορινθιακή σταφίδα!...

Και τώρα!...

Τι θα γινόταν!... Που να βρεθή παράσημο, έκείνη τη στιγμή!... Κι' ο βασιλικός μνηστήρα που περίμενε στο άνάκτορα!... Κι' ή προσάσθησι της παρασημοφορίας του!... Και τό άμάξια που ήσαν κάτω!...

Το μέγιστο ένός παροουίου συνάδου, ένός τέτοιου περιτυγίου, μπορούσε νάχη άνυπολόγητες συνέπειες και στην τύχη των δύο τριμπερών μελλονώμων και στις σχέσεις των δύο λαχρωτάτων κρατών! "Ιλλυγος έβιασε για μιά στιγμή τον λόρδο Κλάυδ, και σκέφτηκε να αυτοκτονήση για να ώσθη έτσι την άξιοπρέπεια της βασίλισσής του.

Ποιά σατανική σάιτισσις έβιασε το τερατώδες έκείνο παγινίδι!...

Τι ήθελε ή ποτιγία στη θέσι του παρασήμε της «Περικνημίδος»;... Σαφηνά, μία σποστρία έμπερνος πέρας άπ' το μωλό το λόρδου, και το πρόσωπό του φουτίτρε από άνέκραστη άγάλλισσι.

Τοποθέτησε με δλο το έπίσημο τουπέ του την ποτιγία στον χρυσό δίσκο, την κάλυψε με τον ερδές πέλλο, και βγαίνοντας έξω άτάραχος, ένόσθη με την ακολουθία του.

Στά άνάκτορα έφθασε άκρωδώς την ώρισμένη ώρα. "Ο μνηστήρα, περιτοπισμένος κι' άπ' τα μέλη της βασιλικής οικογενείας, περίμενε άκτινοβολώντας από χαρά.

Κι' ο λόρδος Κλάυδ, μετά τα έθιμοτυπικά της παρουσίασος, υποκλίθηκε μπροστά του κι' εστε έπίσημο:

-"Η μεγαλειώτατη Άνασά μου ευαρεστήθηκε να με έπιφορτίσει, να κομίσω άποστορώπως στη βασιλική Σας 'Υψηλότητα απλό το γλωσσισμα... Είνε πολύτιμο γιατί κατασκευάστηκε άπ' τα ίδια τα άδρα χέρια της ύψηλοτάτης μνηστής Σας και κόρης Της!

"Ήταν άπερίγραπτη ή συγκίνηση, με την όποιαν δέχτηκε ο νεαρός μνηστήρα το εδιόξερτος δίδην έκείνο δώρο της άγαπημένης του. Το γεγονός προκάλεσε έξαιρετική έντίπαιση στον λαό, κι' ή ήφημερίδες την έπομένη διατυμάνισαν τη κοκοροποήση της βασιλικής μνηστής...

"Ενωσεται, ότι μετά τη λήξη της τελετής αυτής, ο λόρδος έφρασε άμέσως επροσωπική κι' έμπιστευτική έπιστολή στη βασίλισσα, κι' έλαβε σε λίγες ήμέρες μαζί με το παράσημο και την έφραση του θαυμασιού και της εδνγωμοσίσης της.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ή μοιασμένη οικογένεια, είνε εύλογημένη από το Θεό.

* * *

"Άκουε πρώτος, και μίλα τελευταίος.

* * *

Μετά το πάθημα, ήλιο είνε φρόνιμοι.

* * *

Με το ρίνισμα, ο λωστος γίνεται βελόνα.

* * *

Ή κακή φήμη, τρέχει γρηγορώτερα από την καλή.

* * *

Λίγη περιουσία, λίγη άνησυχία.

